

Josep Maria Padern va néixer a Colera el 4 d'octubre de 1927. En començar la guerra es va traslladar a Vilamaniscle, i d'allà a Thuir (França), on va ingressar a l'escola francesa. Després passà per Perpinyà i Colera fins que, un cop finalitzada la guerra, arribà a Blanes. L'any 1950 els seus pares van inaugurar la Fonda del Centre on, majoritàriament, s'allotjaven estudiants estrangers, i ell portà els comptes de l'empresa familiar.

L'any 1954 es va comprar la seva primera càmera de fotos, i cinc anys més tard va guanyar el Primer Concurs Comarcal de Fotografia Artística Documental, entre un total de 135 obres presentades. El seu pas a la fotografia digital va arribar l'any 1998, quan es comprà la seva primera càmera digital. L'any 1996 l'Agrupació fotogràfica i Cinematogràfica de Blanes el van nomenar president honorari perquè, a més de fundador de l'entitat i de la seva passió per la fotografia, ha participat activament en totes les activitats que s'hi han organitzat en els 50 anys d'existència de l'agrupació, i continua al peu del canó en tot moment.

- A.M.: Gairebé tota la seva vida ha estat al costat d'una càmera de vídeo o de fotos. Com va començar la seva afició per la fotografia?

J.M.P.: Cap a l'any 54. Tenia una càmera fotogràfica que era una capsa, que tenia un visor a dalt i un altre al costat. Si la posava dreta fotografiava dreta, i si la tombaves fotografiava apaïsat.

- Recorda de quina marca era la seva primera càmera de fotos?

No. La vaig comprar a un viatjant. Però la primera càmera universal va ser una "Paxette"; crec era d'origen alemany.

- I tants anys capturant fotos, quina és la que li ha impactat més?

La que vaig fer als salts d'aigua d'Iguaçú. Era un paisatge molt impactant, allà vaig fer-hi moltes fotos i una d'elles va guanyar el Primer Premi Nacional d'Alacant.

- Durant tots aquests anys a l'Agrupació fotogràfica de Blanes ha hagut de fer moltes fotos per a les lligues i concursos; algunes de temes obligats. Quina és la que més li ha costat de fer?

He participat a tots els concursos i lligues de l'Agrupació. No sabia dir quina m'ha costat més. Totes em costen perquè sóc molt perfeccionista i m'agrada molt retocar les imatges.

- I amb quin tema ha gaudit més?

Amb tots els de paisatge.

- A més d'un apassionat de la fotografia, també va ser un bon empresari turístic que, als anys 50, va acollir els primers estiuejants a Blanes. Com recorda aquella època?

Va ser l'època més maca de la meua vida. Estava a la direcció de la Fonda del Centre i, a partir de l'any 1953, vam acollir molts grups d'estudiants anglesos i grups de turistes alemanys i d'altres països europeus. Vaig gaudir molt amb el treball.

- Si parlava amb els turistes deu saber molts idiomes.

Parlo català, castellà, anglès, francès i tenia nocions d'alemany.

- Sempre ha estat al dia dels avenços en fotografia: primer en blanc i negre al laboratori propi, després diapositives, fotografia en color i ara digital. Va ser difícil el pas d'analògic a digital?

Sí, perquè era un món que jo no coneixia. Els programes de postproducció són molt complicats. I alguns formats com el raw jo encara no els entenc. Però ara sempre faré fotografies amb la càmera digital.

- Abans era més fàcil revelar al seu laboratori?

Sí. Teníem el laboratori al terrat de la Fonda del Centre. Molts dies, quan plegava de la feina sopava i anava cap allà; passava la nit sense dormir revelant fotos fins a primera hora del matí, gairebé a l'hora de reprendre el treball. Gaudia molt amb els revelats, però ara ho trobo molt més fàcil amb el sistema digital.

- És curiós que a les seves fotografies acostuma a captar petits detalls de la vida quotidiana. Per què fa aquestes fotografies tan perfeccionistes i senzilles?

A part dels paisatges, el que més m'agrada és fotografiar temes humans, capturar els sentiments de les persones.

- En què s'inspira quan fa aquestes fotos?

A la persona que vull fotografiar la vull conèixer abans per treure-li al màxim de profit.

- L'any 1960 va fundar, juntament amb en Joaquim Robert l'Agrupació fotogràfica i Cinematogràfica de Blanes. Per què la va fundar?

En Quim i jo vam fer una convocatòria per explicar que volíem crear una agrupació de fotografia i cinema. Va assistir-hi molta gent, que es va interessar pel projecte. A l'hora de buscar president ningú no volia

ser-ho, i finalment ho va ser en Salvador Reynaldos, un home sensat, molt conegut i amb do de gents. En Joaquim Robert va ser el tresorer i jo el secretari. En Robert és un bon element; era una persona molt perfeccionista amb tot i encara avui ho és; jo me l'aprecio molt.

D'aquella primera Junta actualment només en quedem en Quim i jo.

- En aquell temps, a més de l'aspecte fotogràfic l'Agrupació també tenia la seva vessant cinematogràfica amb un concurs que s'anomenava "el rotllo". En què consistia?

Va ser un concurs molt innovador. El participant filmava i, sense veure la cinta, l'entregava a l'Associació organitzadora. Ells les revelaven, passaven les pel·lícules i un jurat donava els premis. Vaig tenir la sort

de guanyar el primer premi del Concurs Provincial del Rotllo i en Quim va tenir un premi notable.

- De què tractava?

Explicava la vida d'una prostituta. Als anys 60 vaig tenir el valor de fer-la en una època en què estava prohibitíssim parlar d'aquests temes. Vaig fer-la amb la col·laboració del meu germà, el pintor Joan Padern, i dels meus amics que em van ajudar a aguantar els focus i les pantalles reflectants. Tot era amateur.

- I ara quins projectes té amb la fotografia o amb el vídeo?

Ja tinc 81 anys. Ara només faig fotografia i mentre pugui penso participar en tots els concursos que organitza l'Agrupació. Vaig abandonar el món del cinema per dedicar-me plenament al turisme. No vaig pensar mai a comprar-me una càmera de vídeo després de la desaparició del format súper-8, fet que ara lamento.

- També ha exposat fotografies. Pensa organitzar més exposicions?

He fet diverses exposicions col·lectives. L'any 2002 en vaig fer una a Blanes amb 150 fotografies i la darrera que vaig fer va ser amb el meu germà a la Casa Saladrigas de Blanes, en la qual hi havia les meves fotos i els quadres del meu germà.

Estarem pendents d'aquests projectes fotogràfics a l'espera que ens torni a impactar amb les seves imatges.

Almudena Montaña India
Periodista
www.laredaccio.com

fotomania DIGITAL

C/ Ample, 21
17300 Blanes
tlf. 972 357 127
fotomania@ya.com

Kodak
express

Digital Solutions